

Cuvântul

Ce face

d-l Nae Ionescu

profesorul universitar și
directorul ziarului „Cuvântul”?

Mal mulți prieteni intelectuali din oraș și județ, credincioși cititori ai neprețutului ziar „Cuvântul”—fără exagerare, cea mai bună gazetă românească,—ne întreabă dacă nu știm ceva despre profesorul nostru Nae Ionescu.

Iată, iubii prieteni, și noi am întrebat pe alții, același lucru, dar n'am aflat alt răspuns, decât că profesorul e profesor.

Totuși, nu ne rabdă inima să nu vă spunem ce citim în ziarul „Credința” din săptămâna trecută:

„Oamenii ne vor înțelege greu sau nu ne vor înțelege de loc. Există o supapa care, dela o anumită vârstă și din cauza unor glute interese, nu mai îngăduie înțelegerea să respire în voie. O face să înceapă să scârție, până când o încremenește pentru totdeauna, ca pe un ochi mirat și sticlit de spânzurat. Dar pe nci nu ne poate împiedica scleroza multă... Bucuria noastră nu poate fi gălăuită de nimel! — Profesorul nostru, al celor câțiva care credem în gând și în îndoielă, profesorul nostru care și-a răs întoidea una de certitudine, care ne-a învățat să rădem și noi de siguranțele noastre, profesorul nostru, numai al nostru, d. Nae Ionescu va scrie „60 de pagini în care spune domnia sa, vreau să lămuresc tot ce se poate lămuri... sub raportul metafizic și sub acela al politic”. Dar ce anume să lămurască? Iată înima bucuriei noastre! Profesorul ne va spune ce gândește despre... Il va surprinde încheieturile, îl va desface anatomia, ne va arăta fiziologia societății noastre românești. Iar toate acestea privite din acel Sirius, care este însăși judecata profesorului nostru. Însă de aici și de acum, să îndrănim o întrebare: știe profesorul nostru câtă nevoie avem noi de el? Dece nu și scoate profesorul nostru o revistă de hrană sufletească pentru atâția care-l așteaptă gândul? Dece ne lasă profesorul singuri?”

O LĂMURIRE

Intr'un număr precedent al ziarului nostru, s-a publicat un articol al unui d-n învățător, care atacă vehement pe unii călugări vagabonzi, care cuturează județul și întrețin propaganda stilistă. În urma publicării acestui articol, mai mulți părinți monahi, între cari cităm pe Ierom. Neonil Bodescu, ne-au rugat prin scris și verbal, să lămurim publicul în această privință, intrucât din articolul cu pricina, ar fi reșcit, că toți călugării sunt vinovați de faptele reprobabile ale celor câțiva.

Ținem să se știe de către toți onorații noștri cititori, că după cum vor fi observat deja, ziarul nostru, nu numai că respectă, dar luptă chiar din toate puterile, pentru apărarea instituțiilor fundamentale ale Statului, în frunte cu Biserica. Prin urmare, departo de noi gândul, de a pune pe elerul și în special pe părinții monahi și mai ales pe cei din județul nostru, care ne-au dat în trecut

gloria culturală și artistică a neamului întreg. Mai mult încă: avem și astăzi prin parohii preoți-călugări, care fac cinste întregului cler, nu numai monahismului, cum este de pildă părintele Mina Prodan dela Mesteacăn, care prin faptele mari săvârșite în toate parohiile, prin care a păstori, prin talentul de vorbitor pe care-l are, prin cunoașterea profundă a Sf. Scripturi și mai ales prin viața înaltă de adevărat punic evios, pe care o duc în mijlocul poporului, căruia îi servește de un atât de puternic exemplu moral, ar mori să fie făcut oricând Episcop și socot cu mult mai mult folos pentru mântuirea sufletelor credincioșilor, decât mulți din cei de azi.

Dar aceste exemple frumoase și viața ireproșabilă a celor mai mulți dintr-o monahi, n'au putut determina totuși, îndreptarea și a celor câțiva derbedei, cari evadând din mănăstiri și sustrăgân-

du-se de sub disciplina monahală, pentru a-și justifica existența lor între laici și petrecerea în fără de legi, ei înșiși se răscoală în contra propriului lor cin călugăresc, ponegrind pe toți frații lor care-și caută de pravilă, în senzul că, aceștia ar fi eretici, pentru că au primit calendarul îndreptat și numai ei, vagabonzii și călcătorii de lege sub toate raporturile, numai ei și tocmai ei, sunt singurii apărători ai legilor sfinte. Părinții monahi cei cum se cade de prin mănăstiri îi cunosc dostul de bine pe aceștia și ei înșiși au datoria, de a interveni către forurile superioare bisericesti, pentru a se lua măsuri, în contra acelor, care îi compromit, și po dănzii și Biserica toată. Dar tocmai aici este partea grea, căci aceste foruri superioare bisericesti, de multă vreme nu-și mai fac datoria cum trebuie, în nicio privință.

Ioachim Fuloagă

OFENSIVA CĂRȚII

de D. Hogen

Săptămâna cărții a luat sfârșit. Judecând după cele ce s'au scris și vorbit atât de mult, se poate spune, că aceasta manifestare a vieții noastre publice-intelectuale, a avut un succes mai mult moral decât material. A fost o trezire a conștiinței românești, o afirmare a marelui interes pe care publicul cetitor trebuie să-l poarte culturii și cărții.

În însuflețitele lor cuvântări, ținute în București, în ziua deschiderii acestei săptămâni a cărții, atât M. S. Regele, cât și D-l C. Angelescu, ministrul instrucțiunii, precum și ceilalți prețioși reprezentanți ai instituțiilor de cultură, au arătat nevoia imperioasă de a încuraja, susține și stimula pe toți acei gânditori, care prin lucrările lor, prin cărțile ce publică, îmbogățesc patrimoniul culturii naționale. În special d-l Ministru Angelescu a declarat că „din susținerea cărții, își face un punct de program, pe care înțelege să-l realizeze, dând cel mai larg sprijin scriitorilor, editorilor și librarilor; în același timp însă înțelege să nu ajute de căt cartea bună, cartea care înalță gândul omului și îi imobilează activitatea, iar nu cartea care înveninează, pervertește și otrăvește sufletele”.

Foarte frumoase rostiri—și mai ales asigurătoare făgăduinți! Rămâne de văzut numai dacă ele se vor împlini și pune în practică...

Este netăgăduit că în împrejurările grele de astăzi, scriitorii și producătorii lor străbat o perioadă de lăncezală și nepăsare generală din partea cetitorilor, provenită mai ales din lipsa unui puternic sprijin a forurilor în drept, ceea ce a accentuat cu multă dreptate și d-l Corneliu Moldovanu, președintele societății scriitorilor români, când a spus: „noi scriitorii

continuare de pag. 2-a

Duminica Mare și iarmarocul din Piatra-N.

Nu voim să subliniem înțaietatea de care trebuie să se bucure ziua „Duminice Mari”, față de toate Duminicele de peste an. E prea evident, să discutăm astăzi, cucernicia cu care trebuie sărbătorită ziua pogoririi Sfântului Duh peste Sf. Apostoli, ziua în care s'au pus bazele Bisericii creștine.

Voim, însă, să atragem atenția conducătorilor județului Neamț și a tuturor binevoitorilor creștini, asupra greșelii, ce nu mai poate dăinui, de a lăsa ca—în ziua în care Biserica creștină sărbătorește pe cea de-a treia față a Dumnezeuirii, Sf. Duh—, boscare și panaragii diferiți să fie îngăduiți a atrage în oborul vitelor din Piatra-N.

În această zi sfântă, cea mai mare parte a locuitorilor din jurul orașului. Duminica Mare—care-i una pe an pentru Biserica creștină—trebuie folosită în rosturile orânduite de acei a căror înțelepciune e de nepătruns, iar iarmarocul să se țină în altă zi a anului.

Facem un călduros apel către lumea înțelegătoare și mai ales către cucernicii Preoți și domnii învățători, ca de comun acord să începem o campanie de luminare a poporului asupra acestei greșeli și să rugăm pe cei în drept a interveni unde trebuie, ca iarmarocul acesta să fie fixat în altă zi—cu o săptămână mai târziu, bunăoară.

Mihai Avadanei

CREDINȚI PĂGÂNE

de Vasile C. Șoarec

—Iulie 1884.

Drumul ce duce la conacul moșiei Zberești, se întinde lung, ca toate drumurile de se, printre lanurile de grâu, popușoi și ovăs. Bătat în timpul zilei de treacătul carilor și scuturat de hădăuțurile roților, se simte înviorat la dinchetură zurgălăilor celor patru cai înmănași, înmănași la vre-o calească boarească, ce arare ori își întind eulea pe aceste locuri.

În zădăral aeclei după amiezi de vară, judecătorul Robu de la Tribunalul ținutului, întovărășit de grefierul Lăzăruță, socotind departarea cam de 5 ceasuri de la țarg până la conacul Zbereștilor probabilu că numai cu o mântură bună, ar putea ajunge acolo înainte de asfintit soarelui. Primise însărcinarea de la Președintele Tribunalului să întreprindă testamentul Coanei Smaranda Canta (Gorion) cum era în deobște cunoscută.

În jurul vîetei acestei bătrâne, trecută de cel al 76-lea an al vârstei, se înclăteau tot felul de înșelări: iar din totu lor, cea firea ei cam sucită. De mare faptul că dela vârsta de 24 ani,

de când rămăsese văduvă, Gorion nu mai trecuse pragul porții ce încheia zidul împrejurat al curții, grădinei și conacului Zbereștilor, iar din neamul Canteștilor după barbatul ei—și al Gorionilor după părinți—, prea arare ori îi cădea pragul casei cineva. Singura ființă primită odă pe lună la conac era cumnata sa Rabuca Gorion, soția fratelui său Adam Gorion. Intrarea în casă a coanei Rabuca, cam totdeauna în cea dintâi zi a luni, se făcea cu o anumită rândună, pe care slugile o respectau cu strânicie. Adam Gorion—Conu Adamache, cum era cunoscut în deobște, moștenitor alături de sora sa Coana Smaranda, a jumătate din patru moși din cuprinsul țării Moldovei, acum om în vârstă de 70 ani, duse în țigăriea o viață destrăbălată. Intrat în stăpânirea averii părinților, când nu trecuse încă vârsta de 22 ani a tocat la Paris în nu mai mult de 2 ani, la mesele de cărți și cu femeile porlate, întreaga sa parte din averea părintească. Căta muncă și încordare nu pusesse Coana Smaranda să

poartă scâpa de urmărire camatarilor, jumătatea din cele patru moși, ca să nu se înstrăineze un deget de pământ...

Întors din străinătate după ce cheltuisese cel de pe urmă gologan, Conu Adamache găsisse adăpost în odăile de la poarta conacului moșiei Zberești. Impotrivindu-se cu înversunare să-l vadă în ochi, sora sa, îl îngăduise să stea în acele odăi, unde i se trimetea de mâncare și toate cele trebuitoare traiului, dar nu l'învoia să sue scările de la curtea mare.

Oamenii din Zberești mai pomenește și acum căt se țin minte din bătrâni, de nunta cu alai împărătesc a lui Costache Canta cu Smărăndița Gorion. Petrecerile nunții la care au luat parte timp de o săptămână, zecă sate, au întrecut în închipuire tot ce mintea omenască ar putea făuri. Mirele Costache Canta, frumos și chipșea ca un stejar, un adevărat făt frumos, potrivit de minune alături de mireasa Smărăndița Gorion, o zână cu părul negru și ochii albaștri ca cerul în rășarit de soare, erau întovărășiți de tot dragul și căldura sufletească a nuntașilor.

Omul cu mâna de țarnă co o

stăpânește și licărirea unei scânteii ce țin în sufletul său, nu poate cuprinde țăriile cerului și nici a se împotrivi lor. La numai trei ani de la nunta ei, Smărăndița a rămas văduvă. Costache Canta, omul vrednic și neadormit în treburile moșilor și-a găsit moartea, isbit într'un copac de un drac de cal subțirec ce încălcase.

Rămasă văduvă la 24 de ani Smărăndița Conu, în durerea ce-i adusese despărțirea de tovarășul ei drag, se hotărî să copleșească cu dragostea și îngrijirile sale, singurul copilăș ce avea, fructul dragostei, pe băiețelul Ștefanuță. Dar cum adeseori nenorocirile se întovărășesc și încercările omenști nu-și găsesc marginea, la o jumătate an după moartea sotelui, Smărăndița Canta perle și copilul, secerat în 3 zile de o boală de gât.

Copleșită de aceste mari durori, Smărăndița se hotărî la vrăsta celor 24 ani cu nu de mult împlinite, să-și petreacă viața în mijlocul sătenilor de pe moșiile sale, fără vre-un amestec cu viața țargurilor și cu o căt mai mică legătură cu neamurile și prietenii între care-și trăise până atunci zilele. Singura ființă de care se

continuare pe pag. 2-a

D-l Ministru D-r Costinescu

seseste Duminică în localitate

Domnia Sa va asista la punerea pietrei fundamentale a noului spital județean ce se clădește sub Muntele Pietricica, pe terenul cumpărat dela d-l Corbu.

Alegerile Comunale

Mulți cetitori și prieteni ne întreabă de ce nu vorbim nimic despre candidații la consiliile comunale, a căror alegere se apropie. Nu vorbim nimic, pentru că noi, aici la gazetă, nu facem politică. Suntem strănși aici, o mână de intelectuali—profesori, ingineri, preoți, învățători, medici, avocați—pentru lucruri mai înalte decât politica; pentru o leacă de apostolat în masele locuitorilor acestui județ, prea des răvășite de musafirii politici.

S'apoi, să susținem pe cineva? D-nii Gheorghiu—Măcărescu (în ordine alfabetică) se susțin singuri, excelent: o vie propagandă, manifeste din belșug și, pe deasupra faptele lor—acestea mai ales—vorbes pentru ei mai bine decât noi toți în un loc.

Iată de ce—încercăm în puterea de discernământ a alegătorilor—noi, ca și prietenii și cititorii noștri așteptăm rezultatul votului, care trebuie să fie cel drept.

Avântul

Ofensiva Cărții

continuare din pag. 1-a
avem un destin aparte, presărat cu necazuri zilnice, nepretuțiți și nebăgați în seamă".

Scriind aceste rânduri, nu am intenționa de a reedita lucruri cunoscute de toată lumea, cu privirea la criza cărții, care dăinuiește de câțiva ani, ei numai a arăta umila mea părere asupra modului cum s-ar putea realiza sprijinul, de care a vorbit d-l ministru Angelescu în cuvântarea sa.

În primul loc acest sprijin nu poate fi decât material și implică de sigur sacrificii însemnate din partea statului.

Cu acest gând, îmi permit a face o singură comparație: se știe că statul de îndelungată vreme, a acordat și acordă importante subvențiuni operei române din București și Cluj, precum și teatrelor naționale din București, Iași, Craiova, Cluj, Chișinău și Cernăuți. Aceste subvențiuni, după cât știu—chiar cu reducerile făcute în bugetul în curs—întrec suma de 100 milioane anual.

Dacă pentru aceste instituțiuni culturale și naționale, în care își găsește existența câteva sute de profesioniști ai artei—statul nostru a găsit mijloace să le ajute—oare nu este el dator a ajuta—și în mai mare măsură—cartea noastră românească, a cărei importanță cultural-națională și artistică, este neasemănător covârșitoare instituției teatrelor și operei române?

Menirea și răspândirea cărții în milioanele de locuitori ai țării, este o mare problemă care trebuie să rămână permanent pe primul plan al activității ori căruia guvern, fiindcă marea masă a populației—acea de la sate mai ales—nu are nici ocazia nici mijloacele la accesul teatrelor și a operei române.

Deci se impune sprijin și încurajare pe toată linia!

Să ne amintim numai de glorioasă epocă a **Renașterii**, începută mai întâi, în secolul 15, în Italia și strălucirea la care au ajuns scriitorii și artiștii ei, în frunte cu Rafael, Michel Angelo și alții alți, grație protecției și sprijinului imens dat de papii Romei și potențaii Italiei din acele timpuri.

Sunt încredințat că d-l Ministru Angelescu a înțeles această fundamentală problemă, atunci când în cuvântarea sa solemnă, de care am amintit, și-a luat angajamentul—nu mai puțin solemn—de a remedia **criza cărții** de care suferim astăzi.

Sprijinul material, acordat de Stat, sub ori ce formă, va încuraja în primul rând pe scriitori, editori și librari, iar cel mai însemnat rezultat al acestui sprijin, va fi **ieftinirea cărții**, în așa măsură, în cât ea să devie accesibilă marelui mase a cetățitorilor. Activându-se astfel, propaganda pe ori ce căi, pentru răspândirea și folosința cărții, va fi mult mai ușoară și va prinde rădăcini adânci în toată suflarea românească.

Ofensiva a început: ea trebuie dusă până la biruință finală!

D. HOGEA

Credinți păgâne

continuare din pag. 1-a
alipise în marile ei dureri era dadaca copilului mort, Raluca Osoi, pe care se hotărî să și-o apropie.

Pentru restul vieții își făuri un singur țel: să fie de pildă și ajutor sâtenilor de pe moșiile sale. Durerile faze, care o pusese la așa mari încercări, săpase urme adânci în cugetul și sufletul său, că lumea care o cunoscuse și acei ce auziseră de ea, o socoteau cam de o parte.

La cinci ani dela moartea copilului, avu să hotărâse de soarta fratelui său Adamache. Intors ispașit la curtea surorii sale, după ce se ruinase în viața destrăbălată

O scrisoare a lui Daniel Klein

1931, Februarie 14. Piatra-Neamț
Cartier Gara veche

Onor

Societatea „Progresul Silvic”
BUCUREȘTI

Iubiți Colegi,

Țin să vă aduc la cunoștință un fapt. Reumatismele căpătate, când am fost închis în penitenciarul Dofțana, în timpul ocupației germane, au început să-mi atace inima.

În ziua de 1 Februarie a. c. am avut o sincopă, primul avertisment. Fiindcă boalele de inimă vin pe neașteptate și au, mai totdeauna urmări fatale, vă rog să faceți să fiu înmormântat în pădurea de stejar dela Mânăstirea Neamțului, la răscrucea drumurilor care duc, unul la Pipirig iar celălalt la M-rea Neamțului.

La finele anului 1930, am cerut Casei Pădurilor această favoare.

Rog să nu mi se aducă nici coroane, nici flori, ci numai cetină de brad sau frunză de stejar.

Cei care ar dori să cumpere coroane sau flori, să depună banii la Soc. Progresul Silvic și cu acei bani să cumpere cărți și tablouri pentru biblioteca școlii silvice din Brănești. Prin acele cărți și tablouri să se arate sâtenilor și elevilor

foloasele pădurilor și efectele despăduririlor. Vă rog pe toți să fiți uniți, căci numai astfel veți putea triumfa în lupta ce trebuie să duceți pentru apărarea, păstrarea și îmbunătățirea pădurilor scumpei noastre țări, după cum v'am spus-o încă din Maiu 1899.

Azi aveți—ceiace n'aveați atunci—legea care vă garantează stabilitatea și vă permite a avea curajul opiniunilor.

Să spuneți sus și tare—lumii întregi—că, fără păduri, România înțregită nu poate să-și îndeplinească rolul ce-l are, de a fi port drapelul culturii și civilizației în Orientul European.

Rămâneți cu bine,

Al vostru coleg,

(ss) Daniel Klein

Post inginer
Inspector general silvic

P. S. La moartea mea se va găsi și testamentul meu forestier. Voi arăta ceace cred eu că trebuie să se facă în viitor pentru apărarea, păstrarea și îmbunătățirea pădurilor țării. Dacă voi fi sănătos și voi putea veni la adunarea generală din Maiu 1931, voi arăta restricțiunile ce trebuie aduse proprietății forestiere.

Anunt acest subiect mai dinainte, căci voesc să-l trateze și alți colegi mai pricepuți ca mine.

Rog comitetul societății să pună această chestiune la ordinea zilei, la Adunarea Generală din Maiu.

(ss) D. Klein

REVISTE ȘI ZIARE

Ideea Națională (I) 19-20, Buzău) Cu un foarte interesant articol, semnat de profesorul universitar Mihail Dragomirescu, intitulat „literatură ticăloasă” în care condamnă pe scriitorii sena-liști.

Curentul Fălțicenean (IV) 16, Fălțiceni). Cu o interesantă anchetă asupra organizării poliției din Fălțiceni. **Satul** (IV) 42 București). Cu numeroase articole pentru sâteni, agricultori, crescători de pasări, vite, porci, precum și cu bucăți de bună literatură și poezie.

Progres și cultură (II) 5 Tg. Mureș. Revista asociației învățătorilor din județul Mureș, care este în același timp și un buletin oficial al regiunii. E un lucru minunat și e tocmai ceea ce lipsește asociației învățătorilor din județul nostru, dela încetarea revistei lui Gh. Nicolau. Cuprinde interesante articole de specialitate, de cultură generală și literatură.

Crainicul Cetății (II) 1-2 Suceava) Cu un interesant articol asupra vieții regionale: „Târgul de scânduri din Suceava”.

Voiaj (II) 9 → București). Revista pentru propagandă turistică. Are splendide fotografii și foarte instructive articole.

Națiunea (I) 13—București). Trei pagini închinare sârbătorii profesorilor, zăriștilor și luptătorilor naționaliști Nichifor Crainic și Dragoș Protopopescu.

Timpul (V) 132—Cernăuți) Ziare pentru Bucovina, Basarabia și Moldova, frumos scris și bine informat.

Albina (XXXVII) 18—București. Număr închinat zilei cărții.

Buletinul asociației editorilor Români (Nr. 9—București). Închinat săptămânii cărții, cu numeroase articole semnate de marii editori din țară.

a Parisului, primi cu inima strânsă umilinta la care-l supunea sora sa, să locuiască în odaile de la poarta curții și cu hotărârea de a nu da pe la curtea mare.

Dar cum dracul nu face mănăstiri, și-și bagă coada unde nu te aștepti, omului care plătiese cu bani mulți dragostea femeelor destrăbălate la Paris, nu-i fugur să puio stăpânire pe sufletul și trupul neîndemânatecei în ale dragostei Raluca Osoi—cu toată strânicia și asprimea ce-i insufla coana Smărăndița. În a cincea lună de când rămăsese grea, Raluca Osoi măturisi stăpânei, păcatul.

Femea care fusese pusă de două ori la încercare, nu-și perdu cumpătul. Chemă la dansa pe Adamache și fără a-i da răgaz să

se desvinovătească ori să-i răspundă macar, hotărârea fu luată și înfăptuită: la 3 săptămâni în bisericuța din Zberești, părintele Ionică dădea binecuvântarea lui Adamache Osoi care se însoțea cu Raluca Osoi. În după amiaza acelei zile, noicăsătorii părăseau conacul Zbereștilor urmând să-și înteneze gospodăria la țară, unde Smărăndița avusese grija să lo închirieze o căsuță și să o înzestreze cu toate trebuințele unei căminii. Neîncercătoare în vrednicia fratelui său, giuruse noilor gospodari un ajutor de 20 galbeni pe fiecare lună, care urma să se plătească în mâinile soției. Sfârșitul în Nr. viitor

Vasile C. Șoara

Un autor pe săptămână

GIORGE PASCU

Profesorul capabil și energic, dela Universitatea din Iași, cunoscut publicului nostru dela conferințele ce a ținut în sala liceului de băieți, este un erudit în materie de filologie și istoria literaturii.

Recomandăm călduros:

1. **Istoria literaturii române** din secolul XVI, XVII și XVIII (3 vol).

2. **Despre cimilituri**—o frumoasă și interesantă colecție de ghicitori, adunate din toate ținuturile locuite de Români.

3. **Cronicarii moldoveni și munteni**

4. **Viața și operele lui Dimitrie Cantemir.**

5. **Epoca lui Clain, Șincai și Maior.**

6. **Cantemir: Descrierea Moldovei.**

7. **Etimologii Românești; Sufixe Românești.**

8. **Ion Creangă: I. Povești; II. Amintiri.**

9. **Încă alte zece opere** în limba franceză și germană.

10. **Revista Critică**, cu o distinsă colaborare a profesorilor universitari ieșeni și cu un bogat și foarte interesant cuprins. (Abonamentul 300 lei pe an, redacția în strada Sărării, 101 Iași).

1) Sub acest titlu, recomandăm săptămânal, pe cei mai buni autori și pe cele mai bune opere, literare și științifice, apărute la noi.

Ordinea succesiunii lor în această rubrică nu este în legătură cu valoarea; ea depinde de posibilitatea redacției de a se informa.

SPORT

„CEAHLĂUL” IN CAMPIONAT

Deoarece în ultimele două numere ale acestui ziar, nu s'a putut publica reportagiile sportive din lipsă de spațiu, vom arunca o scurtă privire asupra tuturor întâlnirilor Ceahlăului în acest campionat, descriind mai pe larg ultima întâlnire („Macaby-Buhuș”—„Ceahlăul”).

Puternica echipă din localitate și-a arătat în mod hotărît superioritatea asupra tuturor adversarilor. Astfel, învinge „Steaua Bistriței” cu 4-1; face match nul (1-1) cu „Stadiul Principelui Mihai” (Bacău); înfrânge pe „C. F. R.—Bacău” cu 4-1 și câștigă din oficiu matchul cu „Macaby—Buhuș”, care în loc de a juca pentru campionat, preferă un match amical, aducând pe „Borzoghean” o echipă selecționată a Buhușului....

Duminică 20 Mai a. c., „Ceahlăul” susține un interesant match cu selecționata Buhușului, compusă din cele mai bune elemente macabiste și ale Spit-ului.

Timpul fiind răcoros, deci propriu pentru un joc rapid, terenul bun și ambele echipe în formă, jocul a avut un aspect sârbătoresc.

Selecționata Buhușului începe partida cu un joc demonstrativ, dovedind o perfectă legătură între linia de mijloc și cea de înaintași și mai ales între elementele ultimei linii. Ceahlăul își revine și desfășură acțiuni amintitoare de timpuri mai bune.

Jocul dur, acțiunile rezezi din ambele părți și izomențele de rară frumusețe, fac galeria să palpeze să aplaude și să trăiască intens și sportiv cele 90 minute.

În primul „mitan” Ceahlăul înscrie două puncte prin Vasilescu, iar în al doilea încă unul prin Necula.

Acțiunile oaspeților rămân inefectuale, pentru că ceahlăoanii joacă „Foot-ball asociație” și Donda e term decis să rămână cast. Cu cât jocul se apropie de

sfârșit, cu atât devine mai atrăgător.

Între distinșii spectatori, cel mai proaspăt și mai pasionat iubitor al acestui sport, d-l decan al baroului pietrean, asistă cu însuflețire la acest proces, unde Măță secondat de 10 echipieri,—cu toate că judecătorul (arbitrul) procedează (nu după procedură) călcând peste regulamentele sportive, penalizează cu pedepse reale greșeli imaginare,—susține cu sportive argumente cauza dreaptă a Ceahlăului, contra combinatei buhușene. Justiția imănentă, trecând peste judecător, dă sentința: 3-0 pentru Ceahlăul.

Și astfel Ceahlăul ocupă al doilea loc în clasament, unde primul și l-a adjudecat d-l Ghermănescu (St. Pr. Mihai) cu o partidă câștigată la masa verde și un match nul, acordat cu multă ușurință de un arbitru pietrean.

Credem că Măță va și să-și conducă echipa tot așa de bine și în matchul cu „Sportul muncitoresc” din Cernăuți, match ce va avea loc Luni 28 Mai a. c. pe „Borzoghean”.

Em. B.

AVIZ

Se reamintește abonaților **Uzinelor Comunale** care din ori-ce motiv nu au achitat nota de plată a curentului și apei pe luna în curs, că o mai pot face în termen, adică cu dreptul la rabat și evitând a se expune închiderii ulterioare a curentului și apei, făcând plata la Casieria Primăriei, în zilele de 28—31 crt. când se vor afla adunați acolo toți încasatorii uzinei cu chitanțele rămase neachitate.

Ceții și răspândii
Ziarul „Avântul”

CRONICA

INTERNĂ

Săptămâna trecută, a fost închinată cărții, vândută cu 20% rabat. În vitrinele librăriilor, — prăvălii de cărți fără înșoală — cartea a fost stăpână, o săptămână, în casa ei. Că în restul anului, ca cenușareasa din poveste, stă sărmana prizărită între: geamantane, bastoane, baloane și pudră pentru cucoane. Ce să facă la urma urmei bietii librari? Să dea faliment?

Deaceia Fundațiile Regale, care au organizat săptămână cărții, anul acesta a dat un exemplu, iar editorii să tragă și ei o învățătură: o carte bună și ieftină, va găsi ușor cettitorul, iar o acțiune vrednică de sus, va trimite spre ea cât mai mulți cumpărători.

◆ Un bun final al săptămânii: premiera elevilor reușiți la concursurile Tinerimii Române, care apoi, în frunte cu vrednicul președinte N. Dumitrescu au plecat într-o excursie prin Oltenia.

◆ Dar hoții noștri? Patru zeci de milioane lei, însumează acarele dela ferma Dorobanțu ale gen. Dumitrescu, răsărite în ultimii doi ani, ca dintr-o baghetă magică. Ce vile de serai turcesc, ce lăptării sistematice, ca să poltească toți nemții de pe lume și să nu se rușineze omul, ce teatru fastuos cu 100 de locuri să părăsească turcii din Dorobanțu de atăta cultură. Că a furat o vede și un orb; dar pedeapsa? Un streang cum o merită asta ca atăția alții? Că, vedeți, noi am mai auzit și am mai văzut multe și toate au rămas molcome, cum au fost...

◆ Tot astfel n'am crede că e numai o teavatură de început, arestarea comisariului Negrescu, din poliția capitalei, ucigașul lui Sterie Ciometti, trunț al gărzii de fier.

◆ Brâncoveanu Constantin, boer vechi și domn creștin, al cărui mormânt a fost descoperit nu de mult, a fost reinmormântat cu pompa cuvenită jertfei lui, la biserica Sf. Gheorghe nou, din capitală în ziua de Sf. Constantin și Elena.

◆ În lumea politică, un început de fuziune: Mareșal

Averescu — Gheorghe Brătianu. D-l Octavian Goga, marele luptător a pornit și dânsul, se pare cu mulți sorți de izbândă, o acțiune de unire a tuturor forțelor naționale.

EXTERNĂ

În câteva ore numai, în Bulgaria, s'a instituit dictatura. Inițiativa revine grupării patriotice „Zveno”, în frunte cu d-l Kimon Gheorghiev, devenit prim ministru. Schimbarea politică făcută cu ajutorul armatei, are de scop întronarea ordinii în țară, turburată de luptele de partide. După desființarea constituției și parlamentului, se spune că va urma și acea a tuturor grupărilor politice.

În politica externă, noul guvern va veni cu o schimbare: orientarea fermă spre Franța.

◆ În Statele Unite, unde mai bine de un an se experimentează noi sisteme financiare, s'a introdus etalonul bimetalic aur și argint, printr'un mesaj al președintelui Roosevelt.

◆ Sunt știri despre o alianță franco-sovietică.

Cercul cultural

din Almași-Dobreni

Duminică 13 Mai a. c. s'a ținut la șc. din Almaș com Dobreni, ședința cercului cultural „Sarata — Pânparați”, la care a luat parte d-l Inspector școlar N. Teodorescu și d-l I. Dragan, Directorul șc. Normale, cu elevii școlii.

Ședința iatămă a fost compusă din: o lecție practică de citire, ținută de D-ra Al. Pitaru, care a prilejuit o largă dezbateră în jurul metodei citirii; o conf. despre: „Rolul femeii în rezolvarea crizei de astăzi”, ținută de d-na Ana Ștefănescu și una despre „Organizarea învățământului” ținută de d-l I. Humă. Conferințele — fiind bine documentate — au fost de un real folos ca și ședința de critică.

După amiază a avut loc serbarea școlară admirabil pregătită de d-na și d-l Al. Ștefănescu. Coruri, recitări, piesa „Babele vrăjitoare”, a distrat minunat publicul asistent într'un număr mare.

DESPRE RUMÂN

Cum și-a pus cravată la gât s'a terminat cu el. E altă făptură.

De-i „șofeur”, să-ți dai căruța în șant de departe, că te-a și plesnit cu: dreapta mărlane! firea-i...! și se încruntă.

Imbrăcat în uniformă, capătă îndată atitudini de cuceritor iresistibil.

Dacă i-a căzut cumva, așa, să mai aibă și pe alții la ordine, să-l vezi că e ceva mai înalt. Ochi de argus, carnet în mână, creion la ureche și scuipat din gros să și-l imoale.

E negustor? Apoi să nu-i prea bați capul în prăvălie, că îndată se mânia și-ți spune — cu părere de rău — că nu cunoști la marfă.

D'apoi când mai e și funcționar!

Și un de aceia mari, care se vâd rar.

De aiaști mici depela noi, din Piatra-N., de pildă. Întâi vezi pe ușă: „intrarea cutăruia sau cutăruia, în orele cutare, e strict interzisă!” Când intri, bați în ușă și aștepti să auzi ceva, ca o invitație. (De ce-o fi trebuind oare să pocănim cu degetele prin ușile serviciilor publice?! Eu să fiu ceva mare — terească Dumnezeu — i-ași da eu aceluia care mi-ar bate în ușă. I-ași zice: „cum măi omule mă bănuiești că fac aici ceva, de care să-mi fie rușine să mă vezi?”)

Intri. Răbdare și picioare bune. Fii atent! Când va ridica Dumnealui ochii, schimbă așa puțin din picioare și de poți tușește puțin, ca să arăți că ești viu.

Apoi bagă de seamă la semnele ce ți le face. O mișcare a unui deget — să fii deștept s'o pricepi — îți spune ca să te apropii, să-l mai lași, sau să vii altădată, că acum e ocupat cu „binele public”.

Iar d-ta ești un biet particular.

Vasăzică fără vorbă multă.

Deci se lucrează domnilor.

Cine va mai scoate vorbă rea lumii că rumânul e bun la vorbă, să fie pedepsit!

Pedeapsa să-i fie aceia de simplu țivil, fără scrisori de recomandare, solicitanți la birourile noastre publice.

Preot, C. Cojocariu

+ ELENA CĂPITAN CURUȚIU

În cadrul verde al naturii, care trezește și îndeamnă la viață, într-o zi de primăvară, în dangăt funebru de clopote și în accentele duioase ale unui marș funebru, Joi 17 Maiu crt. soț, familie și câțiva prieteni, covârșiți de durere și pătrunși de neînțelese, au condus la lăcașul de veci pe o soție ideală, o soră mai mult decât iubită și pe o prietenă mult dragă.

Aceea care a fost pentru pietreni Lenus Nicolau, în pragul tinereții și în plină și roditoare activitate, a fost răpăta vieții de o moarte năprasnică — vecinicia țărâmurii — în atitudine eternă, linia ei veselă, sglobie și muncitoare.

Învățămantul primar, căruia ilustra dar modesta funcția a aparținut, pierde pe una dintre cele mai alese și devotate, mai prețuite și sârguitoare colaboratoare.

Născută la 7 Aprilie 1899 la Galați, Elena Nicolau absolvește cu succes cursurile Școlii Normale de fete din orașul său natal. Reușind la examenul de capacitate cu media 10, se stabilește în anul 1923, la Piatra-N. și funcționează la Școala de Aplicație de pe lângă Școala Normală de fete din localitate, unde rămâne până în anul 1926. Aprecierile elogiante ale D-nei Directoare Eufrosina Săvescu și notele superiorilor săi, au constituit o pildă de distincție a tineretului și capabile instituitoare. În anul 1927 părăsește orașul Piatra-N. în urma căsătoriei cu Căpitanul Curuțiu

Horățiu, pentru a se stabili la Lugos, apoi la Tg. Jiu și în fine la Sibiu, unde a funcționat ca instituitoare până în ultimul timp. În urma unei infecțiuni, agravată prin truda zilnică a școlii de care n'a voit să se despartă o clipă, în ziua de 4 Maiu 1934, închide ochii pentru vecie într'un sanatoriu.

Providența a voit, desigur, ca simpatia și dragostea pe care i le-au arătat și purtat prietenii s'o revendice și după moarte, întrucât a fost înhumată la cimitirul din localitate, alături de iubita sa mamă, pe care fiica a prețuit-o atât de mult în viață.

Devotamentul pentru școală dragostea de mamă, (fiindcă de tată rămăsese orfană), iubirea de soț și de cămin și prietenia, au fost sentimentele pe care ilustra funcția le-a cultivat și le-a apreciat în viață.

Societatea pietreană, care a cunoscut-o sub afirmarea celor mai alese calități, cu care un om poate fi înzestrat, a fost greu încercată prin moartea prietenei lor, și ei nu vor uita-o curând.

Se cuvine ca viața Ilenuței Nicolau-Curuțiu, atât de scurtă dar pe care atât de frumoase virtuți și sentimente au înobilat-o, să fie un exemplu în aceste timpuri atât de încercate prin absența calităților care înalță pe om și sufletul său.

Fie-i țărâna ușoară iar amintirea vecinică.

C. N. Comanilă

Dela Cercul de Turism

Miercuri 25 Mai, orele 17, a avut loc în cancelaria liceului de băieți din Piatra Neamț, o ședință a Cercului de turism.

S'a expus situația cercului de turism, care are vre-o 50 membri și un fond de circa 8000 lei. Activitatea cercului a constat în marcarea potecilor depe Cozla și în stăruințe pentru amenajarea drumului de „Peste Vale”.

Se va interveni pentru amenajarea drumului depe Cernegura, dela Cheile Bicazului și depe Valea Tarcăului.

În acest scop o delegație

se va prezenta d-lui ministru dr. Costinescu pentru ajutor.

S'a dispus afilierea cercului la Soc. Turing Clubul României, facerea unui apel pentru noi înscrieri și tipărirea unui ghid și a unei călăuze pentru a se face cunoscute bogățiile turistice din acest județ.

Se va crea un birou pentru turiști, care va funcționa la poliție și gară, sub conducerea Comisiei climatice de sub președinția d-lui primar Al. Gheorghiu comisie care a fost decurând înființată tot în urma sugestiilor cercului de turism.

Pentru strângere de fonduri în afară de taxe și impozite se vor da câte-vă sorburi și se vor chema câți-va conferențieri.

DIN CARNETUL UNUI PĂDURAR

CHEILE BICAZULUI

(continuare)

de I. Ciupă

Deodată de-o parte și de alta a Bicazului apar doi monștrii uriași, pe stânga Vârful Panțărului (814) și pe dreapta Piatra Arșiței (876), stâncoși, colțuroși, prăpăstioși, de stâncă sură, însoțită de veacurile care au trecut peste ele, de compoziție calcaroasă, care în formă triconică piramidală stau sfînxi nemișcați păzitori ai necunoscutului și lasă printre ei un loc gol, prin care trece spumegând

de turie apa Bicazului. Pe vârturile lor care se ridică la peste 150 m stau cocoțate sentințele izolate de molifti și de mesteacăni.

Cum treci de ei alți doi masivi se ivesc, Vârful Piatra Glodului (918 și 1035) și mai mari și mai prăpăstioși și mai strânși unul de altul, care lasă să se rostogolească printre ei Sugaul prietinel frate al Bicazului, care se pitulește pe la poalele acestor stânci,

nelăsând aproape nici un locșor gol, ca să treacă călătorii obicinuiți ai locurilor de deasupra lor. Canalul cascadat și îngust are o lungime de peste 150 m. de nestrăbătut; locuitorii și-au construit cu mari greutate un pod deasupra apei care curge tumultuos asurzându-te de abinele. Aceste poduri sunt foarte vremelnice, ori ce viitură mare de apă le strică. Pe când treceam pe acest pod rudimentar, ochii priveau în sus la pereții aproape verticali, cu multe asperități formate în ei de blocurile de calcar, care se desfac și

cad de multeori din masivul stâncii compacte, din cauza înghețurilor și desghețurilor, din cauza umidității și a uscăciunii, împiedicând în mersul lui repede apa Sugăului.

Prin micul spațiu liber dintre cei doi pereți am văzut albastrul trumos al Cerului de vară.

Pornim din nou pe Valea Bicazului în sus nesăturându-ne de mărețile naturii. Locul e deschis binișor acum, totuș drumul rudimentar este din ce în ce mai rău, stânci una după alta apar, cu lumini împădurite, se continuă pe 3 km.

Păcurile de pădure, prin care trece Bicazul pe aici și drumușorul care-i ține de urât, au aceeași compoziție specifică regiunilor de munte. Sunt molifti, sunt și fagi și paltini sporadici, am văzut și câte un ulm, arini și sălcii multe, pe lângă nelipsiții mesteacăni prin toate țâncurile. Multe plante erbacee, nelipsitul podbal, aici cu foi gigantice, sugei, urzici, terigi, mentă, iarba roșie, clopoței și campanule, șovari, brusturi, zmeoaică, ciulfăoie, cățărata prin toate părțile zburătoare, cimbru sălbatec, captaiei negri, pipirig, urtișov,

Adunare generală sângeroasă

➤ Duminică 20 Mai a. c. s'a ținut la școala din Bicaz, sedința cercului cultural „V. Alexandri”. Sedința intimă s'a ținut la școală și a constat din două lecții practice: una de intuiție la clasa II-a ținută de d-na Chelaru și a doua de religie pe care a ținut-o cu elevii clasei a VI-a Pr. Octav Corișescu dela Tașca. Admirabilul chip cum preoții C. și O. Corișescu și învățătorii Al. Iliescu, V. Mitru, G. Trifan, N. Zaharia, imbină activitatea Bisericii cu a școlii, merită toate felicitările.

După amiază s'a ținut serbarea școlară în sala teatrului popular din Bicaz, la care a asistat un foarte numeros public, în frunte cu d-l Inginer Solomon, șeful Domeniului Coroanei, cu d-na. Serbarea s'a compus din recitări, coruri dansuri și piesa „Țăranul boer”. Pregătită cu pricepere de doamna și d-l Al. Iliescu, ajutați de d-na Chelaru și d-l I. Tomescu, toți inv. din Bicaz, această serbare a fost așa de reușită, că s'ar putea reprezenta în fața unui oricât de pretențios public.

D-l inv. N. Zaharia a vorbit frumos despre „patimile omenesci”.

Serbarea a luat slășit cu o vie admirație pentru școală și slujitorii ei, pe care a subliniat-o din toată inima d-l Inginer Solomon.

➤ Un frumos cerc cultural a avut loc în ziua de 20 Mai în satul Plotun com. Pipirig.

Corul condus de d-l C. Papuc a dat răspunsurile la St. Liturghie, după care a urmat sedința intimă. Aci d-na Maria I. Papuc a ținut o foarte bună lecție de desemn după imaginație la clasa III-a. S'a remarcat la critică, buna măsură ca toți membrii cercului să pregătească lecția practică.

D-l I. Papuc, președintele cercului, a făcut o lectură din M. Lupescu asupra datoritiilor unui bun învățator, scoțându-se apoi în evidență activitatea soților Casandra și C. Papuc inv. la această școală.

În sedința publică, d-l V. Apopei-Stânca, a vorbit despre educarea tineretului, scoțând în relief rolul mamelor în această privință.

A urmat apoi un frumos program compus din: dialog coruri, o bastonadă și piesa „Florin și Florica” de V. Alexandri.

La slășit, mulțumește tuturor pentru participare, d-l C. Papuc.

În ziua de 13 Mai a. c. la sediul băncii populare „Cerbul” din comuna Crăcăuani, jud. Neamț, a avut loc adunarea generală ordinară anuală.

Conducătorul real al acestei bănci este d-l Vas. Rusa, care de 20 ani și-a ales în consiliul de administrație și comisia cenzorilor, oameni, pentru care cifrăria bancară și bilanțurile erau documente scrise în hieroglice cerești.

Anul trecut, adunarea generală la care a luat parte și d-l controlor Popa, a ales contrar voinței d-lui Rusa în comisia cenzorilor pe d-l M. Ciudin învățator care mai în urmă a fost ales președinte al comisiei cenzorilor.

Tânăr, dornic de muncă, energic, d-l Ciudin și-a luat însărcinarea în serios, pășind la muncă, descoperind o întreagă serie de fapte neadmise de statul băncii și care urma să le aducă la cunoștința adunării generale din 13 Mai.

Acest lucru l-a știut d-l Rusa și avea tot interesul ca adunarea să nu cunoască aceste fapte și pentru aceasta, a populat sala cu o ceată de bătauși. La primul cuvânt ce-a vrut să-l rostască, președintele comisiei cenzorilor, d-l Rusa n'a mai așteptat intervenția nimănui și s'a repezit asupra d-lui Ciudin.

În același moment au sosit și bătaușii în frunte cu d-l N. Rusa ajutor primar. Sărind societarii din adunarea generală în ajutorul d-lui Ciudin, s'a iscat un adevărat măcel. Societarul N. V. Arsănoae a primit 3 lovituri grave de pumnal în cap și față. D-l Gh. Babată contabil, sărind tot în ajutorul d-lui Ciudin, a fost lovit personal de d-l V. Rusa. Echipa de bătauși a trecut apoi la curățirea salei de toți societarii ce nu erau de aceeași vedere cu con-

ducătorii băncii. Se observă că la evacuarea salei au fost următorii: Vas. Achiriloaei președintele băncii și al adunării, Nec Rusa, Șt. Atudosiei fost vânzător la cooperativă forestieră Cracăul Negru și Th. Amariei.

La acest scandal a contribuit în bună măsură d-l Gh. Tablan care a fost adus din Piatra-N pentru a salva situația dificilă a d-lui Rusa.

Norocul a fost că fiind de față d-l șef de post Th. Anei a restabilit liniștea, dresând acte de dare în judecată d-lor Vas Rusa, N. Rusa, Șt. Tudosie și Toader Amariei.

Adunarea s'a ținut mai în urmă dar a fost contestată de un mare număr de societari.

Gheorghe Luca

*) Redacția nu-și ia răspunderea celor afirmate în acest articol.

Incendiu din Hangu

Un groaznic incendiu s'a declarat la imobilul locuitorului Grig. Cococ din com. Hangu, focul care a luat naștere din neglijența unui chirieș, a distrus o casă mare de lemn în construcție, alte două case mai mici, cum și 2 șoproane pentru vite.

Furt de păsări

Săteanul Alexandru V. Hanganu, din Căndești, a reclamat jandarmilor că în nenumărate rânduri, niște hoți i au furat păsările din curte. Jandarmii au stabilit că păsările au fost furate de către locuitorul Alex. V. Sârbu, din com. Rădăuți, care a recunoscut faptul.

Dela producător la consumator

Vinuri vechi și noi cu prețuri de reclamă vinde: Desfacerea produselor Viilor

Vasile D. Vasilache și Comp.

Jariștea — Odobești

Depozite:

Piatra-Neamț — en-gros, en-detail — Buhuși str. Lăpușneanu 25 str. Mihai Viteaz

Diverse

➤ În numărul viitor al gazetei vom publica o anchetă asupra comunei Bieș, (de vorbă cu d-l Al. Luca primar)

➤ În darea de seamă asupra cercului cultural dela ș. No. 1 — mixtă din localitate, s'a omis, din scăpare de vedere, numele d-nei E. Criveț și a d-rei M. Ungureanu, care de asemenea au luat parte activă la producția cercului, cu grădina de copii No. 4.

➤ Saloanul de coafură „Burdula” a adus o nouă coafură: d-ra Filica — specialistă în tot felul de onduiajuri.

Accident de muncă

În timp ce locuitorul Gh. Gavril Iosub, din comuna Hangu, lucra la pădurea Statului, un copac venind din deal cu viteză a dat peste dânsul și ne mai având când să se păzească a fost lovit grav la cap și lemnul trântindu-l la pământ, i-a fărâmat toracele. Dus la spitalul din Hangu, peste câteva ore a încetat din viață.

Pădure incendiată

Un incendiu produs pe pădurea proprietatea lui Constantin Popa din satul Nemțșor, a distrus jumătate de hectar de pădure recent tăiată.

Focul s'a întins până în marginea unei păduri imense, proprietatea statului, însă a fost localizat la timp de săteni, înainte ca să fi luat naștere din neglijența unor copii, cari pășteau vitele.

20% menține **rabatul** la cărțile literare până la 31 Mai 1934
Librăria Românească V. Ionescu, — Piatra-N.

Examen

Ziarele au publicat știrea că elevii din Piatra-Neamț, vor da examenul de bacalaureat la Iași.

Suntem în măsură să arătăm că informația nu este exactă.

Nu este exclus ca acest examen să se dea chiar în localitate.

➤ Examenul de cercetași — începători, se va ține la sediul cohorții din localitate, pentru toate centurile, Sâmbătă 26 Mai, ora 4 după amiază și Miercuri 30 Mai, aceeași oră.

➤ Ministerul a aprobat o sesiune specială de examen de admitere în clasa V, în sesiunea Mai. Examenul va începe la 29 Mai, ora 8 dimineața, iar elevii reușiți se vor putea înscrie pentru examenul preliminar de cl. V-a.

ochiul bouului, trifoi căpresc, scaeți, mărăgună, cucută de apă, barba caprei, coada vacii și încă multe altele.

De la cotul Cioncan, trecând și peste gura Șugăului și până la gura Bornadului lângă care se găsește Cabana Polen am străbătut arcul de triumf, defileul Cheilor mici care anticipează Cheile Mari.

Ora 11. Toți drumeții își dau întâlnirea cea dintâi aici, unde se găsește un restaurant destul de ieftin, cu bere bună și cărți poștale fotografice cu vederi din împrejurimile Ghilcoșului,

Mulțumire

Statul căminului cultural „Marele Voievod Mihai” din Oșlobeni — Bodești-Prucista, aduce vii mulțumiri d-lui Al. Cozma student an. III Academia Comercială București, care a donat bibliotecii acestui cămin, 107 cărți în valoare de 1760 lei.

Poșta Avântului

D-lui Hoiescu inv. Borlești. Corespondențele privitoare la activitatea cercului „Spiru Haret”, „eronate” cum le califică, ne-au fost trimise de către d-l P. Popovici — Mastacăn, care semnoază ca secretar al cercului D-voastră.

Recunoscându-mi-se calificativul și amintind jertfele nebănuite pe care o mână de intelectuali, profesori, avocați, ingineri, etc. le fac pentru susținerea acestui ziar pus desinteresat în slujba intereselor românești, ca și pentru evidențierea muncii intelectualilor sătești din acest județ, ne arătăm surprinderea pentru amenințările lipsite de tact cu care încheiați adresa Dvs., lăcându-ne, fără să o merităm, părtașul intereselor Dvs. personale.

Cetiți „Avântul”

Ambasadoarea strânsă de mijloc de avocațelul cel tânăr a plecat înainte cu el, ca să le tihnească și mai mult singurătatea uriașului canal săpat în piatra naturală văroasă de catastrofa seismică a scoarței pământului, cu pereții înalți dela 100 — 150 m. variind în înălțimi, în coturi, în formații drepte verticale, oblice în interior și în exterior, cu mici culburi mai în susul sau mai în josul pereților formate de blocurile supte din ei și căzute în albie, tormând piedici cursului vijelios al Bicazului.

continuare în nr. viitor

SĂNĂTATEA ESTE TEMELIA VIETII ȘI A FERICIREI Ingrijiti-vă sănătatea!

Suferiți de arsuri la stomac

Să știți că nu e bine!

Când stomacul nu mistuie mâncarea cum trebuie, îndată suferiți de arsuri în capul pieptului și un fel de răgâțeli acre se auie pe gât. Simți o greutate în tot trupul, te doare capul iar câte odată ai dureri de stomac, mai ales după masă. Când stomacul nu mistuie, mâncarea nu mai poate hrăni trupul și în loc să-i dea hrana care îi dă viață, îl umple cu diferite otrăvuri.

Vindecați-vă din timp

Cine e chinat de dureri și vrea să scape repede și fără pericol de suferințele sale să scrie chiar azi la LABORATORUL VOREL și va primi GRATUIT folositoarea broșură No. 3 Z. pe baza bonului alăturat.

Pe baza bonului alăturat ne facem o plăcere de a vă trimite GRATUIT broșurile care vă interesează. Ajunge să tăiați bonul și să-l trimiteți chiar azi (într'un plic sau lipit pe o carte poștală) împreună cu adresa D-v. completă către

LABORATORUL VOREL
PIATRA-NEAMȚ

Cum vă puteți curăța sângele

și apăra trupul de boli?

Sângele stricat și rău, plin de otrăvuri este cauza multor boli precum scrofuloza, rachiismul, reumatismul, gutta, boli de piele, sililis etc. etc. Sângele este lichidul care hrănește trupul omului și îi dă sănătate și viață. Îndată ce sângele se otrăvește el nu mai poate hrăni trupul, bolile se țin lant și viața e grea și chinuță.

SÂNGE CURAT
INSEAMNA VIAȚA SANATOASĂ!

Pentru a ști cum vă puteți curăți sângele trimiteți chiar azi bonul alăturat și veți primi GRATUIT folositoarea broșură No. 2 Z.

BON No. 5 (de tăiat)

Rog trimiteți-mi gratuit broșurile No.

(Scrieți No. Broșurilor care vă interesează)

Imprimeria Județului Neamț